

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 274.

Trettende Session.

64de Møde.

Torsdagen den 19de December Kl. 1.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Nu forekommer det mig, at det er forunderligt, at man, efterat have høiet af fra, hvad man anseer for rigtig, for at opnaae Tilslutning til Loven fra samtlige Afdelinger af Lovgivningsmagten, saa siger: Men naar denne Indskrænkning hyderligere præciseres, saaledes at den bliver tydelig og klar, saa synes vi ikke om den. Naar Børnedaab og Brudevielser, der finde Sted uden Biskoppens Samtykke, ere tilladte, er det forunderligt, at man ikke reiser Indsigelser imod disse Punkter, som ville gaae langt videre, men at man derimod pludselig reiser Indsigelse mod den Indskrænkning, som allerede staaer i § 1, en Indskrænkning, mod hvilken, saaledes som den staaer i Paragraphen, der ikke reises nogen Modstand, men denne reises kun, naar man søger at gjøre det tydeligt, der skal forstaaes ved denne Indskrænkning, og hvorledes dette Samtykke skal gives. Jeg skal ikke komme ind paa det store Spørgsmaal, der har beskæftiget flere ærede Talere; thi efterat man har givet Loven om Sognebaandets Løsning, hvor Spørgsmaalet i sin Almindelighed er kommet til Afgjørelse, forekommer det mig, at denne lille Lov, som blot gaaer ud paa at give et Tillæg til den nævnte Lov, for endnu mere at lette dens Benyttelse, meget mindre kan give Anledning dertil. Det vilde iøvrigt være ganske forunderligt, dersom det skulde blive Tilfældet, at der udkom en Lov, som altsaa havde

erholdt Hans Majestæt Kongens Sanction, thi ellers vilde den jo ikke kunne blive til Lov, som sagde, at Beboerne havde de og de Rettigheder, navnlig med Hensyn til vedkommende Præst, om man saa skulde gaae ud fra, at Biskoppen i samme Dieblik skulde sige: „Men Du, Præst, maa ikke bidrage Dit til, at Loven bliver udført; idet Du indvilger i at betjene disse Folk, maa Du ikke gjøre Dit til, at Loven bliver udført.“ Det vilde være et forunderligt Samfund, hvor Myndighederne i Staten vilde gaae saaledes imod hinanden, at den ene Myndighed skulde kunne gjøre ughydigt, hvad den lovgivende Magt havde udstedt som Lov. Vi behøvede da ikke at holde os alene til dette Synspunkt, men det kunde da ogsaa faae Anvendelse i mange andre Retninger. Grundloven siger saaledes, at Embedsmænd kunne modtage Valg til Rigsdagen uden at indhente nogen Tilladelse dertil; dersom nu vedkommende Minister, naar en Embedsmand blev valgt, vilde sige: „Du maa ikke være der, Du maa blive hjemme. (Røgh: Ja, saa maa han blive hjemme! Tscherning: Ja, det var meget rigtig, om han gjorde det altid!) — ja, den ene Rigsdagsmand siger, saa maa han blive hjemme, og den anden siger, at det var rigtig; om han altid blev hjemme; men jeg vil spørge, hvad betyder da Grundlovens Ord, hvad betyder Grundlovens Bestemmelse, at han skal kunne møde her paa Rigsdagen uden Tilladelse, naar den vedkommende Minister, naar han bliver valgt, altid vilde sige: „Du maa ikke være her“? Vilde det ikke være en Prostitution for vort hele Statsliv? (Tscherning: Det er Tilfældet flere Steder!) Jeg troer ikke, at